



# Harriëtte in Frankrijk

*geloof, hoop en liefde  
voor Franse jeugd*



nr. 15 - september 2019

## In deze nieuwsbrief

- Emma, Babette en Christine
- Synode Unepref
- Nieuw jeugdwerk platform
- Experience reis Le Mas d'Azil
- en meer....

## Contact Harriëtte

### adres

5, Bvd du Docteur Schweitzer  
Résidence Giono  
Bâtiment B; nr 11  
13090 Aix-en-Provence  
France

### e-mail

hsmit.ere@gmail.com

### website

www.harriettesmit.com

### Uitzendende gemeente:

Protestantse Kerk Gouda

### Deelgenoten gemeenten:

Hervormde gemeenten: Leerdam,  
Ebenhaëzer te Amstelveen, Elburg  
(wijk 3), Gorinchem (wijk 3),  
Benthuizen, Gouderak, Ridderkerk-  
Drievliet-Oostendam, Bolnes en  
Goudriaan

### Thuisfrontcommissie

Gerard Bijkerk, Jan van Eeden  
Petersman, Henrika Lefevre,  
Elise Louise, Louis Rustenhoven  
(voorzitter), Jacqueline van de Sande  
en Mark Spee

### Contact TFC

tfc@harriettesmit.com

## Beste mensen,

Een hartelijke groet vanuit een warm en zonovergoten Aix-en-Provence. Er ligt weer een mooie periode van allerlei activiteiten en ontmoetingen achter me. Goed om u daarvan iets te delen! Genoten van mooie Nederlanders die zomaar langs kwamen tijdens hun vakantie of op zondag de Franse kerk kwamen versterken. Experience-jongeren die concreet de Franse kerk hebben geholpen door hun handen uit de mouwen te steken en er te zijn voor de Franse ander. Ze waren een welkome zegen. Dank voor uw en jouw trouwe zendingsbetrokkenheid! Betekenisvol!

## Emma is de enige jongere in haar kerk

In de pastorie van Anduze is het deze zaterdagmiddag een gezellige boel. Er klinkt muziek, gelach en gestoei. Tieners lopen binnen met een weekendtas. De één wat schuchter vanwege z'n eerste keer, de ander vol zelfvertrouwen. Ouders delen nog even een kus uit gevolgd door een laatste zwaai. Het scholierenweekend gaat van start! Sinds twee jaar draait het concept 'week-end EssenCiel' tweejaarlijks in de regio Cevennen. De weekenden voorzien in de behoefte van ontmoeting en geloofstoerusting voor tieners in de leeftijd van 11-18 jaar. Zo'n weekend geeft een lokale kerk de kans om als totale gemeente te oefenen in gastvrijheid, actief mee te doen en de 25 tieners een onvergetelijk weekend te bezorgen.

De tieners krijgen de gelegenheid te groeien in hun geloof en de kans om nieuwe vriendschappen te sluiten. Franse jongeren missen vaak leeftijdsgeloofsgenoten in hun klas of directe omgeving. En ook handvaten – tools – om hun geloof te verwoorden. Dit onderstreept het belang van vormingsweekenden als 'EssenCiel'. De uitwerking is opmerkelijk, zo blijkt in de praktijk. De afgelopen keren was Emma (14) steeds alleen naar de weekenden gekomen, dit keer zouden we met z'n allen naar 'haar' toe gaan. Met als doel haar te bemoedigen in haar eigen kerk, waar ze de enige jongere is tussen alle ouderen.

Emma getuigt op zaterdagavond: *'God helpt me steeds weer in m'n geloof, Hij geeft me de kracht te geloven ondanks dat ik de enige jongere ben in m'n kerk. Binnenkort doe ik belijdenis en wil ik graag m'n relatie met God bevestigen. Iedereen onder ons is op zoek naar vrede en rust en die heb ik gevonden met én in God!'*, aldus de dertienjarige Emma.

Zondagmorgen waren de jongeren actief in de dienst. Zij verzorgden het welkom, de liturgie en de muziek! Mooi om Emma in haar eigen kerk te zien, omringd met 25 leeftijdsgenoten. Deze zondag was ze een keer niet de enige jongere in haar kerk. Jongerenweekenden zijn een geestelijke oplaad-en-groei-plek voor de jeugd om hun geloof te verdiepen en te vernieuwen. Cruciaal dus voor de Franse jeugd.



## Synode Unepref



Met Hemelvaart vond de jaarlijkse synode van de Unepref plaats in St Jean-de-Maruéjols et Avéjan met als thema: *'Nos pas pour demain.'* (onze stappen voor morgen). Negentig personen waren present, inclusief de vertegenwoordigers van 54 kerken. De synode was een moment waarop de reorganisatie, die 6 jaar heeft geduurd, werd voltooid. De kerkstructuur is gedynamiseerd door het opheffen van de regionale synodes en door de lokale gemeenten actiever te betrekken bij o.a. de voorbereiding van de synode. Daarnaast maken diverse predikanten en gemeenteleden deel uit van drie landelijke commissies: Geloofsonderwijs, Roeping tot bijzondere dienst (ambten) en Missionair. Zo probeert men krachten te bundelen en efficiënter te kunnen werken. Verschillende rapportages zijn gedeeld waaronder ook die van het jeugdwerk die Joel en ik hebben gepresenteerd met daarbij accent op de leeftijdsgroep 18-25 jaar, materiaal en pastorale zorg. In de tuin van de kerk werd door een kind in het bijzijn van de lokale autoriteiten een olijfboom geplant als teken van vrede vergezeld door het uitspreken van een verklaring tegen de vele soorten geweld die Frankrijk heeft getroffen de afgelopen maanden. Op de afsluitende zondag werd Lionel Jauvert (37) bevestigd tot predikant. Twee nieuwe gemeentes zijn toegevoegd aan de Unepref: Thiers en St Laurent-du-Pape. Mooie zegeningen!

## Experience Reis Le Mas d'Azil

Het moment dat het Experience busje toeterend Le Mas d'Azil komt binnenrijden blijft iets vreugdevols voor de kerk van Le Mas en voor mij als zendingswerker. Een zeven paar extra handen die zomaar vrijwillig hun vakantietijd inzetten om de ander te dienen. Dat blijft bijzonder. En dat dienen hebben ze van harte gedaan: de hal van de pastorie geverfd, de kerkbanken en preekstoel behandeld tegen houtworm, eenzame ouderen bezocht, gezongen in het bejaardenhuis, een spelletjesmorgen voor de kinderen en geparticipeerd in de kerkdienst. Taalgrenzen werden doorbroken met 'google translate' of ouderwets met handen en voeten. Het dienen van de ander werkt verbindend en is tot zegen! John-Pieter (21): *'Merci! Ik heb zoveel liefde ontvangen. Ik heb Christus ervaren door jullie heen. Mijn opa zei altijd: De ander dienen maakt jou blij, maar maakt God nog blijer. En dat is exact wat jullie hebben gedaan!'*

Mooi hoe gemeenteleden door deze jongeren geraakt zijn en in beweging gezet. Kerkenraadslid Mireille: *'De jongeren hebben ons geestelijk versterkt met hun lach, met hun geloof, met hun muzikale talenten. Regelmatig*

→

*klonk hun muziek en gezang door de kerkmuren heen. Prachtig. Het was alsof we de Heer zelf hoorden.'*

Dominee Bernard: *'Gelovige jongeren die met een lach op hun gezicht en op een dynamische manier dienen zijn een waar cadeau voor ons. Het zet ons ook weer in beweging. Ik hoop dat ze terugkomen!'*

Soms vragen mensen me, waarom opnieuw naar Le Mas d'Azil? Hebben ze niet al genoeg ontvangen? Daadwerkelijke verandering in de Franse kerk vraagt mijns inziens om lange termijn investering. Zijn we bereid om daarvoor te gaan? Trouw dienen waar dat nodig is. Terugkomen doet onderling vertrouwen groeien en opent mogelijkheden die er voorheen niet waren. Door de jaren heen zie ik dat deze 'Experience-zomer-impulsen' deze kleine en kwetsbare gemeente helpt om overeind te blijven en inspireert tot nieuwe projecten, waaronder concrete investering in het kinder- en tienerwerk komend seizoen. De jongeren hebben opnieuw onuitwisbare sporen van goedheid en warmte achtergelaten in de harten van de Fransen. In het voorjaar van 2020 hoopt de gemeente van Le Mas d'Azil een inspiratie- en bemoedingsreis naar Nederland te maken.



## Babette

Iedere eind-van-de-middag zitten de buurt dames trouw op hun bankje in mijn wijk in Aix. De buurtkat krijgt te eten en het leven wordt gedeeld met z'n hoogten en z'n diepten. Wat begon met een fietsbel-tring en een zwaai is geworden tot het regelmatig tussen de dames op het bankje zitten als een waardevol uitje na een dag werken. Babette-met-de-hond (72) is een waardevolle buurt-bank-vriendin geworden. Een inspirerende katholieke vrouw die wijze levenslessen deelt. *'Harriette, mensen kun je niet veranderen. Jouw opdracht als christen is 'rayonner l'amour du Christ,' dat wil zeggen 'Straal Gods liefde uit, houd van de mensen om je heen!' En je zult zien dat dát tot zegen is!*



→





## Christine (92) getuigt bij de vuilnisbak



Christine woont in Le Mas d'Azil vlakbij de kerk waar ze lid van is. In het dorp is ze een markante verschijning. Met haar kleine gestalte, altijd lachende gezicht en rake uitspraken raakt ze ieders hart. Is er een kerkdienst of activiteit, Christine is altijd present. Trouw, moed en geloof typeren haar. Ik ontmoet haar bij de afvalcontainers van het dorp, waar ze haar afval aan het sorteren is. Al pratend vertelt ze me dat ze al jong haar man heeft verloren en vervolgens ook twee van haar vier kinderen. Iedere zondagmiddag kookt ze trouw voor haar gehandicapte zoon, die dan bij haar op bezoek komt. Wat een dappere vrouw. Ze getuigt van haar kracht die leven geeft, haar geloof dat haar iedere dag draagt: *'Denk nooit dat je alleen bent. In het leven heb je altijd een compagnon aan je zijde, dat is Jezus. Vergeet dat niet!'* Ze geeft me twee dikke kussen en zegt: *'A bientôt!'* (tot gauw)

## Nederlandse vakantiegangers

Prachtig dat zoveel Nederlandse vakantiegangers deze zomer bewust een Franse kerkdienst hebben bezocht. Mooie ervaringen:

Monique: *'Het was een hele belevenis om in Annecy naar de kerk te gaan. Ten eerste omdat onze campingverburen, tot onze grote verrassing, ook de dienst wilden bezoeken en we ons allemaal zo in de vroege morgen op de camping klaarmaakten om naar de kerk te gaan. Toen midden in de stad het gebouw zien te vinden en parkeren in de parkeergarage. Heel anders dan we gewend zijn natuurlijk.'*

Anne Marie: *'Zingen van onbekende woorden, maar met herkenbare melodie. We vonden het een bemoedigende ervaring van gemeenschap der heiligen, fijner dan het volgen van een Nederlandse dienst via internet.'*

De gemeente van Brouzet-les-Alès (30) heeft deze zomer voor het eerst haar kerkdienst toegankelijk gemaakt voor Nederlandse vakantiegangers door vertaling van de preek en ontmoeting na de dienst. Ze zagen hun gemeente groeien, met soms wel 80 extra bezoekers! Kerkenraadslid Diane: *'Wat een vreugde om samen te zingen en het geloof te belijden. Maar ook wat leerzaam wanneer we de gezinnen zien komen met al hun kinderen, met een bijbel in de hand. Wanneer we zien dat ze tijdens hun*



*drieweeks vakantie, iedere zondag trouw naar de kerk komen. Wanneer we zien met welke spontaniteit ze bleven hangen na de dienst om in gesprek met elkaar te zijn. Wie zijn wij dan? Dank Heer, voor deze bemoedigingen die u ons heeft gezonden!'*

In de gemeente van Le Mas d'Azil werd ik zelf twee zondagen verrast door o.a. Gouds bezoek. Een mooi cadeau. Zending verbindt! Uw komst is voor de Fransen tot zegen en tot voorbeeld geweest. Tot volgend jaar!



## Nieuw Jeugdwerk Platform

Eind april had ik het voorrecht om als afgevaardigde van het jeugdwerk van de Unepref in Parijs te zijn bij het lanceringsweekend van een nieuw christelijk jeugdwerk platform: CNEF Jeunesse. De CNEF, de Raad van Franse Evangelische kerken, heeft het initiatief genomen om een nieuwe dynamische eenheid te creëren binnen het evangelische jeugdwerklandschap. In totaal waren 35 personen aanwezig die 28 Franse jeugdwerkorganisaties vertegenwoordigden. Het was een grote vreugde om zoveel mensen met hart voor God en jongeren te ontmoeten. We deelden het verlangen om een nieuwe generatie zo toe te rusten dat ze zich niet zal schamen voor het evangelie, maar dat de jongeren durven op te staan en het verschil weten te maken in deze Franse seculiere maatschappij. CNEF Jeunesse wil met dit nieuwe platform voor christelijk jeugdwerk samenwerking en kennisdeling stimuleren binnen het al bestaande christelijke jeugdwerk van Frankrijk. De overkoepelende missie is: meer kinderen, tieners en jongeren bereiken met het evangelie door het Grote Gebod (heb God lief boven alles en je naaste als je zelf) uit te leven en de Grote Missie (maak alle volken tot mijn discipelen) na te volgen. Ze wil jongerenwerkers met elkaar verbinden, opdat die elkaar kunnen bemoedigen en helpen in hun jeugdwerkmissie. Kennisdeling en regelmatige toerusting van actuele thema's zijn daarbij onmisbaar.

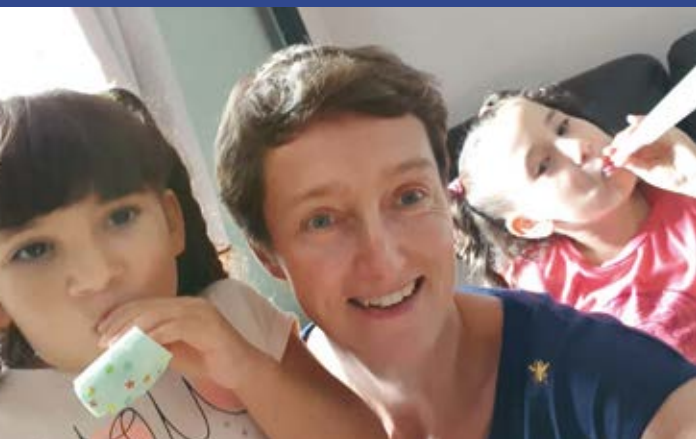


## Danken voor:

- Emma, en veel andere jongeren die recent belijdenis van hun geloof hebben gedaan.
- De experiencejongeren die zich met veel liefde en energie hebben in gezet voor de Franse kerk. Hun gedane investeringen zijn zichtbaar en resoneren na.
- Het Nieuwe Jeugdwerk Platform dat kennis en krachten bundelt ten dienste van de jongeren.
- Het feit dat m'n moeder een goede nieuwe woonomgeving heeft ontvangen en het naar omstandigheden goed met haar gaat.
- M'n Algerijnse buurmeisjes die recent jarig mochten zijn. Voor hun gezelligheid hier in de flat.

## Bidden voor:

- Bidden voor Babette die binnenkort aan haar heup geopereerd gaat worden.
- Christine (90) dat ze op haar hoge leeftijd de gezondheid en energie mag ontvangen voor iedere dag.
- Het nieuwe seizoen van kerkelijke activiteiten dat van start is gegaan. Dat deze tot zegen mag zijn voor jong en oud.
- Aandacht en toekomstmogelijkheden voor jongeren in ZUP wijken



## Harriëtte hoopt een bijdrage te kunen leveren aan de volgende avonden:

- GZB Frankrijk avond  
Donderdag 26 september, 19:30 uur  
Faunalaan 249 te Driebergen
- Christenvrouw avond  
Maandag 30 september, 19:30 uur  
De Vaste Burcht Kerk, Lekkenburg 148 te Gouda

## COLOFON

Harriëtte Smit is in februari 2011 door de GZB vanuit de Hervormde gemeente te Gouda uitgezonden naar Frankrijk. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN: **NL14 RABO 0373 7374 08** t.n.v. 'Diaconie PKG' o.v.v. 'TFC Harriëtte Smit'. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien.

### Adreswijzigingen en informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen | T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl

Wanneer u deze nieuwsbrief niet wenst te ontvangen kunt u zich afmelden op bovenstaand (e-mail) adres.

## Ik doe mijn deel

De wijk waarin ik woon is een 'ZUP' (Zone Urbaine Prioritaire) oftewel een multiculturele 'aandachtswijk' met veel sociale woningen en de daarbij behorende problematieken als werkloosheid en gettovorming. Hangjongeren en stuntende brommers vormen het straatbeeld. Leegstaande woningen worden gekraakt, er wordt gedeald en regelmatig ingebroken. Toch voel ik me veilig en is deze wijk me lief geworden, misschien juist wel door alles wat er soms zo mis kan gaan, en in die misère proberen van betekenis te zijn voor diegene die lijdt.

Op een zondagmiddag was er een groep tieners op ons afvallokaal geklommen met het idee om zo stenen te gooien op onze parkeerplaats met als doel zoveel mogelijk auto's te raken. In plaats van achter hen aan te schreeuwen zoals het merendeel hier doet, zocht ik het gesprek met hen. Ze vertelden dat ze zich verveelden en er niets te doen was in de wijk. Het enige trapveldje is vaak bezet door gezinnen met kinderen of door volwassenen. Eén van hen zei: 'Madame, nous sommes des jeunes perdus, verloren jeugd.' Ze voelen zich miskend en alleen staan. Dat raakte me....omdat het hartstikke leuke gasten zijn die op zoek zijn naar 'tijdsbesteding', aandacht en een luisterend oor. Ze zitten gemotiveerd op school en willen later in een 'normale wijk' wonen. Ze bedankten me voor het gesprek. Dit raakt ergens de hardcore van mijn missionaire hart, verloren jongeren weer een 'destination', bestemming, geven en ze gekend laten zijn. Zoekend ergens ook hoe ik deze ontmoeting een vervolg kan geven. Mijn kerk bevindt zich midden in het centrum, ver van mijn wijk verwijderd en staat in een andere realiteit. Wat zou het mooi zijn als de kerk hier een lokale presentie zou kunnen openen, een thuis bieden aan jongeren die verloren op straat lopen en hun kostbare tijd verdoen aan criminaliteit. Misschien is mijn deel voor nu relaties bouwen, luisteren naar wat de realiteit is van hun leven, ze zien en waarderen! Volgens m'n burens heeft het weinig zin, toch geloof ik dat iedere kleine bijdrage ertoe doet en verschil kan maken voor deze jongelui. Ik moet denken aan het verhaal van de kolibrie dat ik recent hoorde:

*Op een dag, zegt de legende, was er een enorme bosbrand. Alle dieren waren doodsbang en terneergeslagen. Ze keken hulpeloos toe. Alleen de kleine kolibrie ondernam actie. En ging druppels water zoeken om op het vuur te gooien. Keer op keer, zo snel als hij kon. Na een tijdje zei het gordeldier: 'Kolibrie, ben je soms gek geworden? Met jouw druppels water zal het vuur niet doven!' En de kolibrie antwoordde: 'Ik weet het, maar ik doe mijn deel.'*

Als gezin zijn we ontzettend dankbaar dat onze moeder begin 2019 een fijne, nieuwe woonplek heeft gevonden. Naar omstandigheden gaat het goed met haar. De regelmatige en trouwe bezoeken van m'n broers en zus dragen daar zeker aan bij en maken het voor mij mogelijk m'n missie in Frankrijk met vertrouwen te kunnen voortzetten. Het opruimen en loslaten van ons ouderlijk huis heeft impact gehad op ons allemaal. Een vertrouwde thuisplek vol goede herinneringen is niet meer. Dat is soms nog even wennen. Door alles heen heeft God voor ons gezorgd en 'in time' voorzien in dat wat nodig was. Als zendingswerker voel ik me nog meer als ervoor een pelgrim die onderweg is. Niet alleen, maar met de Eeuwige aan m'n zijde, Hij doet wat Hij beloofd heeft: 'De eeuwige God is voor u een woning, en onder u zijn eeuwige armen.' Dat geeft houvast en perspectief voor mijn te lopen pelgrimsroute!

In verbondenheid,  
Harriëtte Smit

